

РЕШЕНИЕ

№ 1045

гр. Пловдив , 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на трети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Иван Г. Калибацев

при участието на секретаря Маргарита Ив. Георгиева като разгледа докладваното от Иван Г. Калибацев Административно наказателно дело № 20215330201367 по описа за 2021 година за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 02-ЗБЛД-265/30.04.2020 г., издадено от Г.Н.М. – *** при ОД на МВР-Пловдив, с което на Н. П. М., ЕГН ***** на основание чл. 80, т. 5 от Закон за българските лични документи /ЗБЛД/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева за нарушение по чл. 6 от ЗБЛД.

Жалбоподателят моли наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно по изложени в жалбата си съображения. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата и претендира разноски.

Въззиваемата страна – 02 РУ „Полиция“ - Пловдив, редовно призована, не изпраща представител. Прилага писмено становище, като предлага жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, а обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено изцяло като законосъобразно, правилно и обосновано. При евентуално уважаване на жалбата се прави възражение за намаляване размера на адвокатския хонорар до предвидения минимум.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и във връзка с направеното оплакване, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в предвидения от закона седмодневен срок, предвид което е допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На 18.04.2020 г. в гр. Пловдив, на ул. „Райко Даскалов“ свидетелите А.З.К. и С.Г.К. – **** в сектор „Общинска полиция“ при ОД на МВР-Пловдив, изпълнявали служебните си задължения. Така около 13:50 часа на същата улица, срещу № 39 свидетелите К. и К. спрели жалбоподателя Н. П. М. за извършване на проверка с оглед установяване на самоличността му и контрол по редовността на документите за самоличност. Свидетелите поискали от жалбоподателя да удостовери самоличността си, но той не им представил нито личната си карта, нито друг документ за самоличност, нито заместващ го документ.

За горните констатации на Н. П. М. бил съставен АУАН с бл. № 605269 от 18.04.2020г. за нарушение на чл. 6 от ЗБЛД. Актът бил подписан без възражения от жалбоподателя, като в срока по чл.44 от ЗАНН били депозиран писмени такива, които били приети за неоснователни от административнонаказващият орган /АНО/, а въз основа на така съставения акт било издадено и обжалваното наказателно постановление.

Описаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин както от приложените по делото писмени доказателства, така и от гласните такива.

В своите показания свидетелите А.З.К. и С.Г.К. потвърждават отразените в АУАН констатации, като в съдебно заседание св. К. допълва, че нарушението е било констатирано след „Централни хали“ в гр. Пловдив, от страната на нечетните номера, които попадат в компетенцията на Второ РУ на МВР-Пловдив, като точният адрес е бил № 39.

Съдът кредитира показанията на свидетелите като обективни, логични, последователни и съответстващи на писмените доказателства по делото.

При така изложената по делото фактическа обстановка Съдът намира следното от правна страна:

Съгласно чл.6 от ЗБЛД гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност, а чл. 3, ал. 1 ЗБЛД регламентира, че самоличността се удостоверява чрез документи за самоличност. Те са изброени в разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 1 - т. 3 ЗБЛД, като законодателят е предвидил още, че самоличността може да се удостоверява и със заместващи документи.

В настоящият казус обаче от събраните и проверени по делото доказателствени материали се установи, че при поискване от страна на свидетелите К. и К. жалбоподателят М. не е удостоверил самоличността си по никой от предвидените в закона начини. Той не е представил нито лична карта, нито друг документ за самоличност или заместващ го такъв, като това не се оспорва и от самия жалбоподател, а именно това поведение на Н. П. М., осъществено чрез бездействие, съставлява изпълнителното деяние на нарушението от обективна страна.

Самото административно нарушение е формално и е довършено с непредставянето от страна на административнонаказателно отговорното лице на български личен документ при поискване от компетентните длъжностни лица. Без значение за съставомерността на деянието е дали самоличността на проверяваното лице е била установена по друг начин. Обществената опасност в случая не е поставена в зависимост от настъпването на определен резултат – установяването или не на самоличността на лицето, а следва от самия факт на непредставяне на документ за самоличност при поискването от компетентно лице, поради което именно това е поведението, обявено за наказуемо.

Непредставянето на документ за самоличност от жалбоподателя е съставомерно и защото то е било направено в отговор на поискване от страна на компетентни длъжностни лица. Те са ***, работещи в сектор „Общинска полиция“ към ОД на МВР – Пловдив. Следователно те са разполагали с правомощие, предвидено в закон, да изискват от гражданите да удостоверяват своята самоличност. Това им правомощие е регламентирано с разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 3 ЗМВР.

На следващо място от обективна страна по категоричен начин се доказаха по делото датата и мястото на извършване на деянието, а именно на 18.04.2020 г. около 13:50 часа в гр. Пловдив, на ул. „Райко Даскалов“ срещу № ** както и неговото авторство от страна на жалбоподателя М.. В тази връзка изясни се, че АУАН е бил съставен на място при извършената проверка и срещу лицето, което не е представило надлежен документ за удостоверяване на самоличността си. Същевременно актът е съставен именно против жалбоподателя М., който е положил своя подпис на отредените за това места. Следователно доказано по несъмнен начин е обстоятелството, че жалбоподателят е бил лицето, което при полицейската проверка не е представило документ за самоличност или друг заместващ го такъв и така е

извършило процесното нарушение. В тази връзка неоснователно се явява възражението, че АНО е нямал компетентност да издаде процесното НП, тъй като с писмо с вх.№ 22219/05.05.2021г. от 02 РУ при ОДМВР-Пловдив се изясни, че нечетните числа на ул. „Райко Даскалов“ попадат в неговата компетенция, а в случая жалбоподателят е бил проверен на № ** който е нечетен, като изразът срещу № 39 е със значение, че проверката е била извършена на конкретния адрес, а именно пред него, а не на отсрещния такъв, което се потвърждава и от разпита на актосъставителя.

Единствено за пълнота основанието, на което е било отправено поискването за представяне на документ за самоличност, не е част от състава на административното нарушение, очертан с разпоредбите на чл. 6 вр. чл. 80, т. 5 ЗБЛД. Доколкото не се касае за съставомерен елемент, то дали проверката е била извършена например поради данни, че лицето е извършило престъпление или друго нарушение на обществения ред или както е в случая - при осъществяване на контрол по редовността на документите за самоличност, са все обстоятелства, които биха могли да се разкрият и в хода на съдебното следствие. За да е налице надлежно описание на нарушението, следва всеки правен признак от състава на административното нарушение да бъде подведен под съответен факт от обективната действителност, което изискване в случая е спазено. Посочено е, че е била извършвана проверка и тази проверка е била полицейска, че от жалбоподателя е било поискано да удостовери самоличността си, както и че той не е изпълнил това нито чрез представяне на лична карта, нито чрез друг документ за самоличност или на заместващ го такъв. В случая описаното текстово поведение, изразило се в бездействие, съпоставено с цитираната като нарушена законова разпоредба, съдържаща задължение за конкретно действие, не създава неяснота или противоречие и дава възможност на посочения като нарушител да разбере за какво се ангажира отговорността му. Сам, жалбоподателят не оспорва факта, че извършилите проверката лица са били ****. При описанието на нарушението и в АУАН, и в НП изрично е посочено, че непредставянето на документа за самоличност е извършено именно в хода на тази полицейска проверка. По тези съображения съдът счита за неоснователно възражението за липса на надлежно описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е било извършено.

За така извършеното от жалбоподателя административно нарушение

съгласно разпоредбата на чл. 80, т. 5 ЗБЛД е предвидена глоба в размер от 50 до 300 лева. В конкретния случай административнонаказващият орган е определил наказание в минималния предвиден размер, а именно глоба в размер на 50 лева. По делото не се установяват отегчаващи отговорността обстоятелства, които да са налагали определяне на наказание в по-висок размер, поради което съдът приема, че не е допуснато нарушение от наказващия орган при решаване на въпросите по наказанието.

Предвид това и гореизложените мотиви, Съдът счита, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Предвид изхода от спора, искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото, представляващи адвокатско възнаграждение, се явява неоснователно и не следва да бъде уважено.

С оглед на изложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 02-ЗБЛД-265/30.04.2020 г., издадено от Г.Н.М. – *** при ОД на МВР-Пловдив, с което на Н. П. М., ЕГН ***** на основание чл. 80, т. 5 от Закон за българските лични документи /ЗБЛД/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева за нарушение по чл. 6 от ЗБЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Административен съд гр.Пловдив по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____